

8. september 2026

Euroopa Kohtu kohtuotsus kohtuasjas C-298/23

Inter IKEA Systems BV (kaubamärgiõigus)

Erakond Vlaams Belang esitles avalikult Belgia varjupaiga- ja sisserändepoliitika reformimise kava, kasutades oma sõnumi tugevdamiseks tuntud IKEA kaubamärke. Nende kaubamärkide kasutamist põhjendas erakond sõnavabadusega.

Euroopa Kohus märkis oma otsuses, et selle kindlaks tegemiseks, kas kasutamine oli „põhjendatud“, peab liikmesriigi kohus kaaluma ühelt poolt kaubamärgi omaniku omandiõigust ja tema huve ning teiselt poolt kolmanda isiku õigust sõnavabadusele, millele viimane tugineb, ja tema huve, kusjuures kumbki neist õigustest ei ole absoluutne. Euroopa Kohus asus seisukohale, et kõnealusel juhul võib IKEA kaubamärkide kasutamine asjaomaste kaubamärkide mainet ja nende omaniku huve oluliselt kahjustada. Niisugustel asjaoludel ei kaalu IKEA kaubamärkide kasutamine – mille ainus eesmärk oli poliitilise sõnumi tugevdamiseks ja selle leviku suurendamiseks nende tuntusest kasu saada – üles kaubamärkide omaniku õiguseid ja huve, mida peab siiski kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

[Pressiteade](#)

[Otsus](#)

8. september 2026

Euroopa Kohtu kohtuotsused kohtuasjades C-163/24 ja C-293/24

Statul Român – Ministerul Finanțelor Publice ja Curtea de Apel București ning Ferreira da Silva e Brito jt (vastutus Euroopa Liidu õiguse rikkumise eest)

Euroopa Kohus täpsustas tingimusi, mille esinemisel võib isik saada Euroopa Liidu õigusega vastuolus oleva kohtuotsuse eest hüvitist.

Euroopa Kohus märkis asjaomases Rumeenia kohtuasjas, et selline vastutus saab tekkida ainult juhul, kui eelotsuse taotlemise kohustuse rikkumisega kaasneb Euroopa Liidu õiguse mõne muu üksikisikutele õigusi ettenägeva normi eiramine. Kõnealusel juhul see aga nii ei olnud, kuna eeskirjad, mis käsitlevad põllumajandusmaade täpset kindlaksmääramist, teenisid avaliku huvi kaitse üldist eesmärki, milleks on Euroopa Liidu finantshuvide kaitse.

Asjaomases Portugali kohtuasjas oli kõnealuste eeskirjadega, mida kõrgema kohtu 2009. aasta otsuses valesti kohaldati, nähtud tõepoolest ette õigusi üksikisikutele, kuna need kaitsevad töötajaid ettevõtte ülemineku korral. Euroopa Kohus nentis, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu ülesanne on kontrollida, kas see kohtuotsus kujutab endast Euroopa Liidu õiguse piisavalt selget rikkumist, mis on üks tingimustest, mille täitmisel tekib liikmesriigi vastutus Euroopa Liidu õiguse rikkumise eest, mille on toime pannud üks tema viimase astme kohtutest. Euroopa Kohus tõi siiski esile teatavad asjaolud, mida ta peab sellise hindamise seisukohalt otsustavateks, viidates sellele, et nimetatud põhikohtuasjas oli kõnealune tingimus täidetud.

[Pressiteade](#)

Otsused: [C-163/24](#) ja [C-293/24](#)

¹ Lühiülevaates kajastatud lahendite kokkuvõtted põhinevad Euroopa Kohtu kodulehel avaldatud pressiteadetel. Vt ka https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7052/et/

9. september 2026

Üldkohtu otsus kohtuasjas T-457/24

Ungari vs. Euroopa rahutagamisrahastu (ühine välis- ja julgeolekupoliitika (ÜJVP))

2021. aastal otsustas Euroopa Liit kasutada külmutatud Venemaa varadelt teenitud erakorralisi tulusid Ukraina toetamiseks. Ungari toetas otsust, millega määrati kindlaks nende vahendite kasutamise üldised põhimõtted, kuid jäi konstruktiivselt erapooletuks otsuse suhtes, mis käsitles vahendite konkreetset jaotamist. Seejärel otsustas Euroopa rahutagamisrahastu (EPF) komitee eraldada esimese osa neist vahenditest Ukraina relvajõududele ning leidis, et Ungari ei saa selles otsuses osaleda, kuna oli varasema jaotusotsuse puhul konstruktiivselt erapooletu olnud.

Ungari vaidlustas EPF komitee otsuse Üldkohtus ja väitis, et teda jäeti õigusvastaselt hääletamisest kõrvale, rikuti kohaldatavaid hääletamisreegleid ja kahjustati Euroopa Liidu aluspõhimõtteid, sealhulgas õigusriigi põhimõtet, liikmesriikide võrdsust ja demokraatlikku toimimist.

Üldkohus jättis hagi läbi vaatamata ning leidis, et vaidlus ei kuulu tema pädevusse. Kohus märkis, et kuigi EPF-il on õigusvõime ja seetõttu tuli asja menetleda Üldkohtus, puudub ELi kohtutel üldjuhul pädevus kontrollida ÜVJP valdkonnas tehtud otsuseid. Samuti ei olnud käesoleval juhul kohaldatav ükski aluslepingutes ette nähtud erand, mis võimaldaks kohtulikku kontrolli.

Kohus leidis, et vaidlustatud otsus sisaldas selgelt poliitilisi ja strateegilisi valikuid, kuna sellega määrati kindlaks, kuidas kasutada vahendeid Ukraina relvajõududele mõeldud sõjalise varustuse rahastamiseks ning millise abimeetme kaudu seda teha. Seetõttu kuulub see otseselt ÜVJP valdkonda.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)

9. september 2026

Üldkohtu otsus kohtuasjas T-358/25

Abramovitš vs. Euroopa Nõukogu (sõda Ukrainas)

Venemaa täiemahulise sõja alguse järel Ukrainas kehtestas Euroopa Liit sanktsioonid mitmete Venemaa mõjukate ettevõtjate suhtes. Nende hulka arvati ka Roman Abramovitš, kelle suhtes külmutati varad ning kehtestati Euroopa Liitu sisenemise ja läbisõidu keeld. Nõukogu põhjendas sanktsioone asjaoluga, et Abramovitš on juhtiv ettevõtja sektorites, mis annavad Venemaa riigile märkimisväärset tulu.

Abramovitš oli varem juba vaidlustanud enda kandmise sanktsioonide nimekirja, kuid Üldkohus jättis tema hagi 2023. ja 2025. aastal rahuldamata. Seejärel pikendas nõukogu sanktsioonide kehtivust kuni 15. septembrini 2025 ja seejärel kuni 15. märtsini 2026, mille peale Abramovitš esitas uue hagi ning nõudis ka mittevahalise kahju hüvitamist.

Abramovitš väitis muu hulgas, et: sanktsioonide pikendamise otsuseid ei teinud tegelikult Euroopa Nõukogu, vaid selle ettevalmistavad töörühmad, sanktsioonide kohaldamise kriteeriumid on liiga ebamäärased ja ebaproportsionaalsed, tema suhtes kohaldatud meetmed rikuvad põhiõigusi, sealhulgas liikumisvabadust, tema nimekirja kandmine põhines pigem tema tuntusel kui tegelikel majanduslikel seostel Venemaa riigiga.

Üldkohus jättis hagi tervikuna rahuldamata ja kinnitas sanktsioonide õiguspärasust. Kohus leidis, et Euroopa Nõukogu ettevalmistavad töörühmad küll analüüsivad ja valmistavad otsuseid ette, kuid lõpliku otsuse teeb siiski nõukogu ise. Seetõttu ei olnud otsustusõigust õigusvastaselt delegeeritud.

Samuti leidis kohus, et sanktsioonide kohaldamise kriteeriumid on piisavalt objektiivsed, täpsed ja proportsionaalsed. Nende eesmärk on hõlmata juhtivaid ettevõtjaid, kes tegutsevad Venemaa majanduse olulistest sektorites ning kelle tegevus aitab luua märkimisväärset tulu Venemaa riigile.

Kohus rõhutas, et Abramovitš on terase- ja mäetööstuskontserni Evraz enamusosanik ning omab osalust ka ettevõttes Norilsk Nickel, mis on üks maailma juhtivaid pallaadiumi- ja niklitootjaid. Need sektorid on Venemaa riigi jaoks olulised tuluallikad ning just nende majandushuvide tõttu sanktsioonid tema suhtes kehtestati.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)

9. september 2026

Üldkohtu otsus kohtuasjas T-1139/23

Booking Holdings vs. Euroopa Komisjon (konkurents)

Booking Holdings, kellele kuulub juhtiv hotellibroneerimisplatvorm Booking.com, kavandas Etraveli Groupi omandamist. Etraveli on Euroopa juhtivaid veebipõhiseid lennureiside broneerimise vahendajaid. Tehingu eesmärk oli lisada Bookingu platvormile tugev lennupiletite pakkumine ja arendada edasi ettevõtte nn „ühendatud reisi“ (*connected trip*) strateegiat.

Euroopa Komisjon keelas tehingu 2023. aastal, leides, et see tugevdaks Bookingu juba niigi valitsevat seisundit hotellide veebipõhise vahendamise turul ning raskendaks konkurentide turule sisenemist ja laienemist. Booking vaidlustas otsuse Üldkohtus.

Üldkohus jättis hagi rahuldamata ja kinnitas komisjoni otsuse keelata Etraveli omandamine. Kohus leidis, et Euroopa Komisjon võis arvestada digitaalsetel turgudel tekkivate uute konkurentsiprobleemidega, isegi kui neid ei olnud 2008. aasta koondumissuunistes otseselt ette nähtud. Eelkõige oli asjakohane komisjoni teooria, mille kohaselt võimaldanuks Etraveli omandamine tugevdada Bookingu valitsevat seisundit hotellibroneeringute turul lennureiside turult pärineva kliendibaasi kaudu. Kohus rõhutas, et koondumiste kontroll erineb konkurentsioiguslikust järelevalvest ettevõtjate käitumise üle. Seetõttu ei saa tehingut ennast käsitada „konkurentsina oma teenete alusel“ ning hinnata tuleb selle mõju turustruktuurile ja konkurentsitingimustele.

Euroopa Kohtu hinnangul oli keskne küsimus Bookingu soov luua ulatuslik reisiteenuste ökosüsteem, kus lennu-, hotelli- ja muud reisiteenused oleksid ühendatud üheks tervikuks. Etraveli omandamine oleks võimaldanud Bookingul suunata lennupileteid ostvaid kliente hotellibroneeringutele ning seeläbi veelgi tugevdada oma positsiooni hotelliturul.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)